

на портрета на Н. Величество, или пъкъ — окаченъ на края на широка ясно-портокалова қопринена лента, препасана презъ лѣвото рамо, както го носи Н. Величество на парада.

2. Сѫщиятъ орденъ има още единъ знакъ: това е онай много красива звезда, която виждате на лѣвата гръдь на Н. Величество, и която представя единъ широкъ сребъренъ кръстъ, съ червени пламъци и лилии въ жглитѣ. Върху кръста има ангелъ-серафимъ отъ червенъ емайлъ. Тия два знака, кръстътъ и звездата на ордена Св. Св. Кирилъ и Методий, сте ги виждали изvezани по дрехитѣ на свещеницитѣ.

Ако искате да разгледате отблизу този орденъ, ще идете да го видите, макаръ и малко загубилъ отъ своя блѣсъкъ, въ музея Иванъ Вазовъ въ София. Следъ смъртъта на наградения, този орденъ, както всички ордени, се връща обратно въ канцеларията на Двореца, но Негово Величество е благоволилъ да остави ордена, съ който е билъ награденъ най-голѣмия ни поетъ и писателъ, Иванъ Вазовъ, за да може да биде изложенъ въ музея на последния. Досега, освенъ Н. Ц. Височество Князъ Кирилъ Преславски, съ този орденъ сѫ били награждавани само петима български държавни мжже. Отъ тѣхъ е живъ само патриархътъ на българската войска, храбриятъ и многозаслужилъ генералъ Данаилъ Николаевъ, който е и кръстникъ на Н. Ц. Височество Княза-Престолонаследникъ Симеонъ.

Воененъ орденъ за храбростъ. Най-достойниятъ и най-почитанъ орденъ, който единъ български гражданинъ може да носи, е военниятъ орденъ за храбростъ. Той е втори по значение следъ Св. Св. Кирилъ и Методий и е най-стариятъ български орденъ. Вие сте виждали толкова много българи наградени съ него и, навѣрно, вие сами ще увеличите числото имъ, ако — когато порастнете — дойде време да защищавате отечеството ни. Знакътъ на ордена е много красивъ кръстъ